

Sygn. akt IV CSK 742/14

POSTANOWIENIE

Dnia 23 czerwca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szulc

w sprawie z powództwa J. K.

przeciwko B. Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością

Spółce

Komandytowej w C.

o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 23 czerwca 2015 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powoda

od wyroku Sądu Okręgowego w G.

z dnia 21 marca 2014 r.,

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2) zasądza na rzecz pozwanej od powoda kwotę 3600,- (trzy tysiące sześćset) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna jest szczególnym środkiem odwoławczym, którego wymogi określa art. 398⁴ § 1 i 2 k.p.c. wskazując na jej cechy konstrukcyjne i nakładając na skarżącego obowiązek zawarcia w skardze wniosku o przyjęcie do rozpoznania oraz jego uzasadnienia.

Sąd Najwyższy w ramach przedsądu bada tylko wskazane w skardze kasacyjnej okoliczności uzasadniające jej przyjęcie do rozpoznania, a nie podstawy kasacyjne i ich uzasadnienie, zaś cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie przez skarżącego istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym. W wypadku powołania we wniosku przesłanki określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. należy sformułować zagadnienie prawne oraz przedstawić odrębną, pogłębioną argumentację prawną wskazującą na zaistnienie powołanej okoliczności uzasadniającej przyjęcie skargi do rozpoznania (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001, II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11, z dnia 11 stycznia 2002, III CKN 570/01 OSNC 2002, nr 12, poz. 151, z dnia 23 listopada 2010 r., II CSK 344/10, nie publ.).

Powołanie się na omawianą przesłankę wymaga sformułowania zagadnienia prawnego a temu wymogowi skarżąca nie podołała przedstawiając problem prawny w sposób nadzwyczaj opisowy, nie odpowiadający wymogowi sformułowania zagadnienia „do rozstrzygnięcia” (art. 390 § 1 k.p.c.), czyli wyznaczającego dwie możliwe odpowiedzi. Zgodnie z utrwalonym stanowiskiem Sądu Najwyższego nie jest też dopuszczalne przedstawienie zagadnienia prawnego „do uzupełnienia” zawierającego tylko schemat odpowiedzi, zwany osnową pytania (postanowienia z dnia 5 grudnia 2013 r., II CSK 244/13, z dnia 14 kwietnia 2015 r., IV CSK 600/14 – nie publ.), a przedstawione zagadnienie nie spełnia nawet tego standardu. Zważywszy na jego sposób sformułowania (wniosek o wyjaśnienie natury prawnej wskazanych przepisów) oraz uzasadnienie wniosku, można je uznać jedynie za sygnalizację wątpliwości związanych z wykładnią wskazanych przepisów kodeksu spółek handlowych w powiązaniu z art. 353¹ k.c., której to przesłanki skarżący nie

powołuje i nie uzasadnia poprzez uzasadnienie wywodem jurydycznym istnienia rozbieżności w orzecznictwie i judykaturze budzących poważne, czyli kwalifikowane wątpliwości. Nie jest bowiem wystarczające przedstawienie własnego poglądu prawnego w opozycji do stanowiska prawnego Sądu drugiej instancji.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.). O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1, art. 108 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. oraz § 6 pkt 7 i § 12 ust. 4 pkt 2 w zw. z § 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2013 r., poz. 490).